

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

An Spiritus sanctus sit pars Baptismi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83011)

Cum igitur vnum illud vnicuique fiduciationis & certitudinis fundamentum omnino nullum sit. Constat inani confidentia Lutheranos inflari, cum homines sint, & quotidie labi possint gratiamque amittere.

*Impostura
ministro-
rum.*

§. 3. Labet hic conuenire aliquem ex istis, qui sub omni cubito puluillos collocant, & quaerere. An tu hunc puerum, quem vere & vt tu putas, sancte baptizasti, saluum fore credas? Respondebit sine dubio: Diabolo insulsandum, ideo quod vere in filium Dei adoptatus sit. Ita enim ministrum sincerum loquentem induxit Iacobus pag. 483. [Tu es (inquit) sincerus

*Concio
confiden-
tialis.*

” Ecclesiae minister in nomine Sanctae Trinitatis baptizatus infans, & in filium Dei vere adoptatus. Qui Deus verax est, & promissionum suarum seruans, vt si nos negauerimus, ipse se ipsum negare non potest. Quapropter non dubites, baptismum acceptum, esse oblationem veram adoptionis, qua non per aquam significetur, sed vere tibi in infantia collata est. Quare nihil dubites, te iam esse filium Dei electum & Christo insertum per Baptismum, quate in tentationibus non relinquet, sed ex illis omnibus te certo eruet, de quo tu minime dubites. Non enim tibi mentietur sancta Trinitas, quae in Baptismo tibi suam gratiam promissit, obtulit, exhibuit, & obsignauit. Quare dicas Diabolo: Vade post me Satan, nullam partem in me habes. Scio mihi affuturum Christum Salvatorem, cuius sanguine in Baptismo ablutus ab omnibus meis peccatis.] Hinc igitur a te baptizato olim, & in adulto, & tentato sic baptismi gratiam inculcas. Verum hoc quaero, an tu quoque sic existimes, eum vere filium Dei electum, non descendendum, ideo quod Deus se negare non possit, quod SS. Trinitas quae salutem illi promissit, mentiri non possit? An inquam tu, qui haec illi dicis, & credere iubes, idem etiam sentias illum electum esse? an forte dubites? Dubitare te certo scio: nec enim de aliena fide, aut mente quicquam tibi constare potest. Deus solus rex animorum est, & cognitor; quod si etiam certis signis praesentem in eius animo gratiam coiectas, de futura perseverantia certus esse non potes. Dices igitur quod Beza de puero recens baptizato, pag. 484. Ego quidem omnes bene sperare iubeo; sed non sum propheta, vt possim praed. cere, hunc puerum fore virum bonum. Nam Iacobus respondet. Neque opus est. Quoniam gratiam Dei in Sacramento percipiam, &c. Quod si igitur ipse de exitu pueri baptizati, & salute dubitaret, cum plures videas ambulare per vias dealbatas saeculi, cur illi persuades verum esse, quod tibi dubium est? cur illis blandiris, cum aliter sentias? Hoc est homines ex stultis insanos reddere.

*Tubent a-
lium cre-
dere, de
quo ipsi
dubitant.*

*Prauitas
ministro-
rum.*

Solent parasi diuitum arbores, & itrifores, inflare homines superbos, vt de se credant magna & splendida, quae maxime eos ridiculos faciunt; Alexandero persuadebant Deum esse, ipsi stolidum iuuenem esse sciebant. Quin eo ventum est, vt non desissent, qui aliquos in caelum euntes a se visos peierarent. Multo fortius Pseudoeuangelici Gnathones misertimis hominibus illudunt. Accedunt, consolantur, filios Dei electos esse praedicant, si ex illis quaeras; Verane censeant, quae tanto conatu, & ambitione narrant: Respondent nescire se ater an albus sit, Dei, an daemones, sed consolari eos, & dubia pro veris adferre, quod proprium est adulatorum. Perinde ac si alicui persuadere aggrederer cinem Romanum eum esse antiqua Scipionum aut Fabiorum gente oriundum ad Sceptra etiam Romani Imperii euehendum. Interim ignotarem, Wandalusne, an Indus esset? Rutilus an Paeus? Cræsus, an Irus moriturus sit? Quis ambigat indignis modis homini misero me il-

ludere, nec illo quicquam fore vanius, aut stolidius, si mihi dubitanti, & coniectanti credat? Et haec tamen fabula à tot Centuriis ministrorum grauer peragitur; vt mirer ministrum, si alium videat ministrum, non ridere imposturarum & nequitiarum conscium.

QVÆSTIO VI.

An Spiritus Sanctus sit pars Baptismi?

§. 1. **A**lia quoque haeresis Iacobi Andreæ eisdem Spiritum Sanctum facit, partem baptismi. Substantia baptismi constat aqua & Spiritu. & pagina 440. Aquam & Spiritum Sanctum vocat substantia baptismi. & pag. 441. liberius elementum Spiritum includit. Spiritus Sanctus tanquam principalis & substantialis pars (si ita loqui licet) in verbo comprehensus & inclusus est.

Respondeo: Nunquam ita loqui licet. Est enim Deum blasphemia; partem sacramenti dicere Deum, qui est sacramentum institutor, in illo principalis factor, Ex Spiritu Sancto regeneramur, sicut ex Deo generamur, tanquam auctore naturae & gratiae.

Organo vt voluit baptismum, non potest ille esse baptismi pars. Manichaeorum deliramenta sunt, creatorem facere partem alienius creaturae. Et proprie quidem ille Spiritum Sanctum accipit, & proprie partem substantialem, seu integram. Nam pag. 439. Effectum, qui est regeneratio, docet, non esse cum substantia baptismi, quae aqua & Spiritu constat, conferendum.

VERSUS 7.

Non mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo.

QVÆSTIO I.

An baptismus sit absolute necessarius adulto?

§. 1. **T**empore Bernhardi (Ep. 77. ad Hugonem) haec verba eum in modum quidam interpretatus est, vt sine baptismo negaret quoniam saluaretur, quantumvis idem, charitatem, continentiam, voluntatem baptismi haberet. Quam haeresin etiam Tridentinum damnauit. Alii quoque obligationem baptismi iam tum, non post resurrectionem, incepisse dixerunt. Pelagiani apud Augustin. lib. 1. de peccatorum meritis & remiss. cap. 30. ne paruulos concederent habere peccatum, & tamen baptismum illis necessarium esse non inficiarentur, illos consequi vitam aeternam concedebant, non regnum Dei, sine causa inter ista distinguentes. de quibus supra dixi. Itaque recte Bellarminus lib. 4. cap. 4. de remissione gratiae, & statu peccati, hinc probat peccatum originale: manet enim quia semper fuit; ita Augustin. 6. in Ioan. cap. 12. consentiunt etiam haeretici, ex hoc loco probari hoc ipsum. Pareus lib. 4. de baptismo cap. 7. de amissione gratiae, &c. [Qui necessario debent baptizari, si sunt peccato inquinati & impii mundi. Omnes Christiani infantes vel adulti necessarii debent baptizari. Omnes igitur Christiani, si infantes vel adulti sunt peccato inquinati & impii mundi. Infantes igitur habent vel actuale vel originale peccatum. Non actuale: originale igitur. Propositio a: gumenti nititur sine baptismi: quia baptismus datur in remissione peccatorum: Mar. 1. 4. & 16.